

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Martina Láníčka ve věci

žalobce: **Ing. J.J.**
zastoupený advokátem Mgr. Miroslavem Neradem
sídlem Pod Beránkou 1, 160 00 Praha 6

proti
žalovanému: **Ministerstvo dopravy**
sídlem nábr. Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutím ministra dopravy ze dne 31. 5. 2018, č. j. 21/2018-510-RK/4 a ze dne 29. 6. 2018, č. j. 21/2018-510-RK/3 a č. j. 28/2018-510-RK/3, ve věci dílčích stavebních povolení

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Podanou žalobou se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí ministra dopravy ze dne 31. 5. 2018 č. j. 21/2018-510-RK/4 a ze dne 29. 6. 2018 č. j. 21/2018-510-RK/3 a č. j. 28/2018-510-RK/3, jimiž byly zamítnuty jako nepřípustné rozklady žalobce proti rozhodnutím Ministerstva dopravy ze dne 3. 5. 2018 č. j. 134/2017-910-IPK/25, ze dne 28. 3. 2018 č. j. 543/2017-910-IPK/14 a ze dne 24. 4. 2018 č. j. 133/2017-910-IPK/36, kterými byla vydána dílčí stavební povolení na stavbu „Dálnice D3 0310/I Úsilné – Hodějovice“ v řízení vedeném v působnosti zákona č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 416/2009 Sb.“).

2. V podané žalobě vymezil žalobce tyto žalobní body:

- 1) žalobce uplatnil jako účastník řízení v postavení veřejnosti námitky a připomínky ke stavbě, které správní orgán I. stupně „potichu“ přešel a nijak se s nimi nevypořádal, ačkoliv mu tak ukládá ust. § 9c odst. 2 zák. č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), v platném znění (dále jen „zákon č. 100/2001 Sb.“);
- 2) žalobce namítl neplatnost územního rozhodnutí, která byla omezena do 29. 9. 2016. Stavebník podal žádost o prodloužení, o níž však nebylo rozhodnuto a nebyli informováni ostatní účastníci řízení. Účastníci řízení byli zkráceni na svých právech, neboť jim není známo, z jakého důvodu bylo řízení o prodloužení doby platnosti územního rozhodnutí zastaveno. Nebylo rovněž posouzeno, zda jsou splněny podmínky ust. § 93 odst. 4 písm. c) zák. č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), v platném znění – dále jen „stavební zákon“;
- 3) stavba dálnice nesplňuje podmínky pro prioritní dopravní záměr v souladu s ust. § 23a zák. č. 100/2001 Sb. Změny územního rozhodnutí jsou podle žalobce natolik podstatné, že stavba se v původním záměru liší a územní rozhodnutí je formální. Současnému stavu neodpovídá ani závazné stanovisko k vlivům podle zákona č. 244/1992 Sb., o posuzování vlivů rozvojových koncepcí a programů na životní prostředí, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 244/1992 Sb.“);
- 4) oznamovatel, zpracovatel a posuzovatel posudku EIA je podle žalobce jednou a toutéž osobou, což je v rozporu se zákonem č. 100/2001 Sb. Stanovisko se nezabývá dalšími možnými variantami, a je proto v rozporu se zákonnými požadavky na obsah posudku. V posudku je manipulováno se statistickými údaji o množství projíždějících vozidel, což žalobce podložil svými vlastními úvahami, jimiž dospěl k závěru, že Českobudějovická pánev se stane místem s vysokou koncentrací benzo(a)pyrenů. V další části žaloby žalobce napadl umístění dálnice a nedostatečné estetické hledisko. Navrhl zrušení napadených rozhodnutí.

3. Žalovaný ve vyjádření uvedl, že napadenými rozhodnutími zamítl rozklady žalobce jako nepřípustné, neboť dle jeho názoru žalobci nenáleželo postavení účastníka stavebního řízení podle ust. § 109 písm. a) – d) stavebního zákona a za účastníka stavebního řízení

podle ust. § 9 písm. e) a f) stavebního zákona označen nebyl. Do stavebního řízení se žalobce nepřihlásil ani jako účastník stavebního řízení podle § 70 odst. 3 zák. č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 114/1992 Sb.“), ani jako dotčená veřejnost dle § 3 písm. i) zák. č. 100/2001 Sb. Ve svých podáních žalobce neuvedl, že by mu takové postavení účastníka mělo náležet. Žalobce vystupující jako fyzická osoba tedy uplatnil své připomínky k záměru pouze jako tzv. „veřejnost“ dle § 3 písm. h) zák. č. 100/2001 Sb. a s jeho námitkami se prvostupňový správní orgán vypořádal v souladu s ust. § 9c odst. 2 zák. č. 100/2001 Sb. v prvostupňových rozhodnutích. Tato rozhodnutí napadl žalobce rozklady, které podal rovněž jako fyzická osoba. Žalobce neměl postavení dotčené veřejnosti ani účastníka stavebního řízení. Podané rozklady proto byly napadenými rozhodnutími zamítnuty jako nepřípustné. Jelikož účastníci řízení včetně dotčené veřejnosti, kteří byli aktivně legitimováni podat rozklad, se proti prvostupňovým rozhodnutím v zákonné lhůtě neodvolali, rozhodnutí nabyla právní moci. Žalovaný shledal nadbytečným vyjadřovat se k dalším žalobním bodům. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

4. Dle zjištěného skutkového stavu ve všech třech správních řízeních, jež předcházela vydání napadených rozhodnutí, byla řízení zahájena na základě žádosti stavebníka (Ředitelství silnic a dálnice ČR, zastoupené na základě plné moci společností PRAGOPROJEKT a. s.) o stavební povolení pro dílčí stavbu dálnice. Ministerstvo dopravy jako správní orgán I. stupně veřejnou vyhláškou oznámilo v souladu s ust. § 112 odst. 1 stavebního zákona zahájení stavebního řízení ostatním účastníkům a nařídilo ústní jednání. Současně byli účastníci řízení i dotčené orgány poučeni o zásadě koncentrace řízení a obdobně byla poučena i veřejnost uvedená v § 3 písm. h) zák. č. 100/2001 Sb. Žalobce se v řízení, jež přecházelo vydání rozhodnutí ze dne 3. 5. 2018 č. j. 134/2017-910-IPK/25, ústního jednání nezúčastnil, písemně se omluvil a písemným podáním dne 7. 4. 2017 uplatnil své námitky a připomínky. V řízeních, jež předcházela vydání dalších dvou prvostupňových rozhodnutí, se žalobce ústního jednání zúčastnil a předložil svá písemná vyjádření a námitky. Proti prvostupňovým rozhodnutím, jimiž byla dílčí stavební povolení vydána, podal žalobce rozklady.
5. Krajský soud poté, co zjistil, že žaloba byla podána včas, ve lhůtě jednoho měsíce po doručení písemného vyhotovení napadených rozhodnutí žalovaného žalobci, tedy v souladu s ust. § 72 odst. 1 s. ř. s. a ust. § 2 odst. 2 zák. č. 416/2009 Sb., přezkoumal napadená rozhodnutí dle ust. § 75 odst. 2 s. ř. s. v mezích žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
6. Ačkoliv žalobní tvrzení obsahují celou řadu námitek směřujících proti dílčím stavebním povolením části dálnice D3, základní otázkou, jíž se krajský soud věnoval, bylo postavení žalobce v posuzovaných správních řízeních. Je třeba zdůraznit, že žalobce se sice v průběhu správních řízení označoval jako „účastník řízení“, neuvedl však důvody, na jejichž základě by mu mělo takové postavení náležet. Ty ostatně neuvedl ani v následně podané žalobě, v níž se naopak označil za „veřejnost“.
7. Správní orgán I. stupně rozhodoval o stavebních povoleních, a proto se okruh osob oprávněných podat rozklad proti vydaným rozhodnutím řídil zákonnou úpravou

obsaženou ve stavebním zákoně a ve správním řádu. Ust. § 109 stavebního zákona je určen okruh účastníků stavebního řízení tak, že:

účastníkem stavebního řízení je

- a) stavebník,*
- b) vlastník stavby, na níž má být provedena změna, není-li stavebníkem,*
- c) vlastník pozemku, na kterém má být stavba prováděna, není-li stavebníkem, může-li být jeho vlastnické právo k pozemku prováděním stavby přímo dotčeno,*
- d) vlastník stavby na pozemku, na kterém má být stavba prováděna, a ten, kdo má k tomuto pozemku nebo stavbě právo odpovídající věcnému břemenu, mohou-li být jejich práva prováděním stavby přímo dotčena,*
- e) vlastník sousedního pozemku nebo stavby na něm, může-li být jeho vlastnické právo prováděním stavby přímo dotčeno,*
- f) ten, kdo má k sousednímu pozemku nebo stavbě na něm právo odpovídající věcnému břemenu, může-li být toto právo prováděním stavby přímo dotčeno.*

8. Z citovaného zákonného ustanovení je zřejmé, že žalobce účastníkem řízení v režimu stavebního zákona být nemůže.
9. Ve stavebním řízení, jímž se povoluje umístění stavby dálnice, je legislativou rozšířen okruh účastníků ve zvláštních předpisech. Prvním z nich je zákon č. 114/1992 Sb., který upravuje v § 70 způsob, jakým se mohou občané podílet na řízeních, ve kterých má zásadní postavení ochrana přírody.

§ 70 zákona o ochraně přírody a krajiny

(1) Ochrana přírody podle tohoto zákona se uskutečňuje za přímé účasti občanů, prostřednictvím jejich občanských sdružení a dobrovolných sborů či aktivů.

(2) Občanské sdružení nebo jeho organizační jednotka, jehož hlavním posláním podle stanov je ochrana přírody a krajiny (dále jen "občanské sdružení"), je oprávněno, pokud má právní subjektivitu, požadovat u příslušných orgánů státní správy, aby bylo předem informováno o všech zamýšlených zásazích a zahajovaných správních řízeních, při nichž mohou být dotčeny zájmy ochrany přírody a krajiny chráněné podle tohoto zákona, s výjimkou řízení navazujících na posuzování vlivů na životní prostředí podle § 3 písm. g) zákona o posuzování vlivů na životní prostředí. Tato žádost je platná jeden rok ode dne jejího podání, lze ji podávat opakovaně. Musí být věcně a místně specifikována.

(3) Občanské sdružení je oprávněno za podmínek a v případech podle odstavce 2 účastnit se řízení podle tohoto zákona, pokud oznámí svou účast písemně do osmi dnů ode dne, kdy mu bylo příslušným správním orgánem zahájení řízení oznámeno; v tomto případě má postavení účastníka řízení. Dnem sdělení informace o zahájení řízení se rozumí den doručení jejího písemného vyhotovení nebo první den jejího zveřejnění na úřední desce správního orgánu a současně způsobem umožňujícím dálkový přístup.

10. Ani podle tohoto ustanovení nelze dojít k závěru, že žalobce byl účastníkem předmětného řízení, neboť v něm, v podaném rozkladu a ani v řízení před soudem nevystupuje v postavení reprezentanta spolku (označení občanského sdružení podle současné právní úpravy), ale jako soukromá fyzická osoba.

11. Posledním předpisem, který by žalobci mohl poskytnout právo podat opravný prostředek, je tak zákon č. 100/2001 Sb., neboť rozhodnutí orgánu I. stupně je ve smyslu tohoto zákona řízením navazujícím na stanovisko vydané dle tohoto zákona. Ustanovení § 9c v odst. 3 a 4 zákona č. 100/2001 Sb. stanoví:

(3) Pokud se podáním písemného oznámení přihlásí správnímu orgánu, který navazující řízení vede, do 30 dnů ode dne zveřejnění informací podle § 9b odst. 1, stává se účastníkem navazujícího řízení též

a) dotčený územní samosprávný celek, nebo

b) dotčená veřejnost uvedená v § 3 písm. i) bodě 2.

(4) Odvolání proti rozhodnutí vydanému v navazujícím řízení může podat také dotčená veřejnost uvedená v § 3 písm. i) bodě 2, a to i v případě, že nebyla účastníkem řízení v prvním stupni.

Dotčenou veřejností se pak podle ustanovení § 3 písm. i) bodě 2 téhož zákona rozumí:

„právnícká osoba soukromého práva, jejímž předmětem činnosti je podle zakladatelského právního jednání ochrana životního prostředí nebo veřejného zdraví, a jejíž hlavní činností není podnikání nebo jiná výdělečná činnost, která vznikla alespoň 3 roky před dnem zveřejnění informací o navazujícím řízení podle § 9b odst. 1, případně před dnem vydání rozhodnutí podle § 7 odst. 6, nebo kterou podporuje svými podpisy nejméně 200 osob.“

12. Podobně jako v případě zákona č. 114/1992 Sb. žalobce není právnickou osobou a není mu tedy možné přiznat právo na rozklad ani podle ustanovení zákona č. 100/2001 Sb.
13. Je pravdou, že zákon o posuzování vlivů připouští i participaci širší veřejnosti [tedy veřejnosti tak, jak ji definuje v bodě 1. ustanovení § 3 písm. i) zákona] a připouští v ustanovení § 9c odst. 1 možnost podat připomínky, které je správní orgán podle odst. 2 povinen vypořádat, k čemuž také došlo, když žalobce této možnosti využil, své námitky ve všech třech řízeních uplatnil a správním orgánem I. stupně byly žalobcovy připomínky vypořádány, a to v rozhodnutí č. j. 134/2017-910-IPK/25 na str. 25-29, v rozhodnutí č. j. 543/2017-910-IPK/14 na str. 15-16 a v rozhodnutí č. j. 133/2017-910-IPK/36 na str. 26-29. Ani z titulu postavení širší veřejnosti však nevyplývá pro žalobce pozice účastníka řízení a právo podat opravný prostředek (v daném případě rozklad). Pokud žalovaný rozklady žalobce napadenými rozhodnutími zamítl podle ust. § 92 správního řádu, aniž by žalobcovy věcné námitky vypořádal, postupoval v souladu se zákonem a nelze mu takový postup vytknout. Krajský soud proto obsah napadených rozhodnutí plně aprobuje.
14. Předmětem napadených rozhodnutí byla jednoznačně procesní práva a povinnosti žalobce a žalovaný se s touto otázkou v každém z napadených rozhodnutí vypořádal velmi podrobně a vyčerpávajícím způsobem. Žalobce žádným z žalobních tvrzení nosným způsobem argumentaci žalovaného ohledně žalobcova procesního postavení nijak nenapadl, nezpochybnil, ani nevyvrátil. Krajský soud pak argumentaci žalovaného v každém z napadených rozhodnutí shledal srozumitelnou, ucelenou a souladnou s právní úpravou.
15. Na základě shora uvedeného se krajský soud nezabýval dalšími žalobními tvrzeními, neboť napadená rozhodnutí se k nim rovněž nevyjadřují, když k tomu žalovaný

z důvodů již shora rozvedených ani nebyl povinen (srov. přiměřeně rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 8. 2. 2013 sp. zn. 62 A 15/2011).

16. Vzhledem k výše popsaným skutečnostem nezbylo krajskému soudu, než žalobu v plném rozsahu zamítnout jako nedůvodnou podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., když procesně úspěšnému žalovanému nevznikly v řízení žádné náklady přesahující jeho běžnou úřední činnost.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 30. října 2018

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu